

Nro. 51.

A' EKLIS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indult Bétsből, Kedden Junius 26 - ik napján
1804-ik esztendőben.*

B é t s.

Maria Amalia Auszriai fő Herczeg Alsószony, a' Pármái özvegyen maradott Hertzegné, ezen hónap' 18-kán déli 12 óra után 20 minutakor, kimúlt a' világból.

A' maga historiai és politikai írásai által nagy hírt nevet szerzett Posselt, Heidelbergában, a' hova atyafiainak és barátjainak atogatásokra ment vala (így írnak Mannheimból Jun. 14-kén) a' ház' 2 dik emeletének egygyik ablakából kibukván, még az nap kimúlt a' világból. — Más tudósítások szerent az ablakból nézven ki a' boldogult, olyan hirtelen való fölzédülés jött rá, hogy a'

E e e

miatt az ablakból kibukván, néhány minuták alatt megholt.

Azt, a' Német Birodalom béli minden levelekben kihirdettetett dolgot, hogy a' izereztellen Oberflieutenánt Vega, a' Duna partján miként ölettetett volna meg, 's a' gyilkosára miként találtak volna rá, ugyan ezen levelek tsupa költeménynek lenni hirdetik mostanában.

Frantzia Birodalom.

Páris, Jun. 11 kén. — Az a' fontos Processus, a' mellynek kimenetelét néhány hetektől fogva, kivált Gen. Moreaura nézve, egész Európa nagy figyelmetelleggel várta, lefolyt Jun. 10. dikén. — A' Prokátoroknak védelmező beszédek ezen hónap' 8 káig tartottak. Az ezen hónap 9. kén tartatott ülésnek kezdetében megkérlette az Itélőszék' Elölülője közönségesen a' vádoztatott személyeket, hogy nem akarnának é még mentesgüll valamit elő hozni. — Georges azt felelte, hogy ő egészen tsak a' mellett marad, a' mit az ő védelmezésire a' Prokurátora elmondott, még egyfzer megújítván ezen nyilatkozatást, hogy az ő Párisba való jövetelének egyedül tsak a' Bourbonoknak lehető használhatás lett volna a' tzielja: hanem telyelléggel nem történt volna semmi öszszesszűvés. — Ilyen formájú utolsó nyilatkozatást tett Bouvet de Lozier is. — Lericdan engedelmet kérvén a' befizelésre, azt terjesztette az Itélőszék' eleibe, hogy az a' pénz, melyet a' Politziai Biztosok nálla találtak és tölle elvettek, az ő maga tulajdona lévén, esedezik, hogy ha tsakugyan halálra találják őtet is itélni, mellyet mindazonáltal az ő ártatlansága gyanítani nem en-

ged, adgyák vizsgálja ezen pénzt az ő igen idős anyjának, a' ki különben az inség miatt kéntelenítettik elvélzni. — Polignac Julius azért eszedzett az Itélő Biráknak, hogy kegyelmezzenek: meg az ő testvér battya' Armand Polignac' életének, úgy mint a' kinek felesége volna: midőn ellenben őtet magát semmi vonszódás nem tsatólná az élethez, a' mellynek édeségeit még meg nem kostonhatta volna annyira, hogy elvelztésén igen feltetűbb bánkodhatna. — Gen. Moreau irásban adott által ezen alkalmatossággal az Elölülőnek némely megjegyzéseket, a' mellyekben azt fejezi ki újonan, hogy elmondott beszédének értelméhez tartja magát álhatososan, még egyszer megujtván azon nyilatkoztatását, hogy egy politikai beszélgetést, nem lehetne öfzfz eskűvésnek tartani, &c. —

Mind ezek után mindenek elhalgatván, az Elölülő az ülést bé rekelztette, és az Itélőbirák a' magok szobájokba mentek vélekedéssiknek megegyeztetésére. Jun. 9 kén reggeli 8 órakor menvén bé tanátskozó szobajokba, 10 ikben reggeli 4 órakor jöttenek ki abból, 20 orákat töltvén a' dolognak megfontolásával. A' véghetetlen nézők az alatt mind a' közönséges tanátsházban vártak az ítéletnek kimondatását. Vizsza jövén tehát az Itélő Birák 10 dikben reggeli 4 orakor, a' nagy palotába az ő végzéseket az Elölülő a' vádoltatott személyeknek jelenlétekben felolvasta. — Az Ítélet foglalatra, a' mint kihirleltetett; e' volt: —

„Halálra, és javaiknak elvelztésére, íteltettek: Georges Cadoudal, Bouvet de Lozier, Ruffillon, Rochelle, Armand Polignac,

d'Hozier, de Rivière, Louis Ducorps, Picot, Lajolais, Roger de Louiseau, Coster Saint Victor, Deville, Armand Gaillard, Joyaux, Burban, Lemercier, Lelan, Cadudal, Merille.

„Két esztendeig tartó fogságra ítéltettek: Gen. Moreau, Julius Polignac, Léridan, Rolland, Hizay leányasszony.

„Feloldoztattak és szabadon bocsátottak: Victor Couchery, David, Hervé, Lenoble Rubin Lagrimaudière, Noël Ducorps, Detry, Even, Troche az öreg, Troche a' fia, Monnier és a' felesége, Denan és a' felesége, Verdet, Spin, Dubuisson és a' felesége, Caron, Gallais és a' felesége.

„A' Fenyítő Politzia' kezére bízattak: Denan és a' felesége, Dubuisson és a' felesége, és Verdet.

Mely fontos nap vólt légyen Párisban ez a' Jun. 10 dike, meg lehet itélni abból a' közönséges bátorságra tzelő nagy gondoskodásból, a' melyet a' Politziai Préfektus előre minden belső bátorságra ügyelő tisztviselőknék egy Kerülő irásban eleikbe adott: — „

„Valameddig (úgy mond) ez a' Processus folyt, mind addig az a' rendelés vala előtekbe adattatva, hogy az I élőlzéknek tanátskozó palotájába való szabad bemenetet mindenek előtt nyilván tartassátok, és arra vigyazzátok, hogy ezen vádoló és mentő tanátskozások felett való vélekedéseiket minden polgárok mindenütt szabadon kimondhassák: ellenben ma, minekutanna már az Itélőlzék a' maga végzést kimondotta, mindeneknek vissza kell térni a' magok rendes hataraik közzé; meg ne engedjetelemmi némü lokadozásokat sehol, ki-

váltképpen pedig az Itélőszék' tanátszáza körül, és semmi a' féle irásoknak árutatásait és közönséges- sé való tétettetését, a' mellyet a' megítéltetett személyeket illetnék, meg ne engedjétek; az ezen rendelés ellen tselakedőket mind arestáltattatták. ¹⁶

(Meg lehet jegyezni, hogy az Országglószék az öszszeesküdtekre kimondatott ítéletet, eleinten egy pár napok alatt ki nem hirdette, mellynek okát a' mingyárkövetkező külömbkülömb Párisi levelekben lehet olvasni — valamint szintén azt is, hogy az a' magános levelek után némely német nyelven kijövő Ujságokban igen sietve közönségesse tétetett tudósítás, mellyben a' mondatik, hogy ez a' nagy öszszeesküvést illető ítélet Jun. 9 kén mondatott volna ki, és hogy e' szerént Gen. Moreau, Jul. Polignac, Leridan, Rolland, és Hizay, noha az öszszeesküvésben való részvétel rájuk nem bizonyosodott is, tsakugyan arra büntetődtek volna, hogy pirongatást szenvedjenek, nem üti minden pontjaiban az igazságot.)

Páris, Jun. 12-kén. Némely ide való ujság leveleinkben ezeket olvassuk ezen öszszeesküvés' kimenetelének leg újjabb környülállásai felől. —

„Az Itélőszék által kimondatott ítélet, még ma sem tétetett hivatal szerént közönségesse. Ennek az az oka, hogy az Itélőszék szorosan meg akarja tartani a' bévétetve lévő törvényes rendtartást. A' megítéltetett személyeknek három napokat rendelt a' Törvény, a' Kassatzióvális Itélőszék' eleibe való apellálhatásra, a' melly formalitásnak megtartatása nélkül végre nem hajtódhatik a' rajok mondatott ítélet külömben, hanemha a' bünösök magok lemondanának ezen jusokról. Vagy egy-

gyiknek vagy másiknak meg kell történni, minek-
előtte az őket illető ítélet kihirdetődne. Azt be-
szélik egyéb eránt, hogy a' megítéltetett szemé-
lyek nagy részint, leg jobbnak és leg bátorságosabb-
nak találták egyenesen és egyedül csak a' Császár'
kegyelmességéhez folyamodni, &c." (Ett a' Gazette
de France írja)

„Tegnap előtt St. Clouban a' Polignac
Armand felesége, midőn a' Császár a' Ministe-
rek' szobáján kerestü éppen a' Császáruéhoz akart
vólna menni, lábaira borúlt, és kegyelmet kért a'
ferjének. A' szerentsétlen aszszonyságot reggeli 6
órától fogva tartóztatta a' könyörülő szívű Csá-
szárné magánál, bátoritván és el készítvén maga
azon szerentsés idő pontra, midőn a' Császárnak
leg alkalmasabb időben eleibe borúlhatna. Olyan
helyen találván Bonaparte Polignacnét, a' hova
nintsen bémenselek az aszszonyoknak, elébb egy
kevés bámulást mutatott szemlélésen. Az asz-
szony könyvbe borúlt szemekkel mondja, hogy ő
Madam Polignac. A' Császár megállván és sze-
meit figyelmetesen az aszszonyra vetvén, mondja:
hogy nagy bámulással szemléli Polignacot, a' kit,
mint jól jut eszibe, még mint Katona Oskola bé-
li tanuló társát, esmér ilyen gyűlölséges dologba
elegyedve lenni. Polignacné mint a' zoko-
gás engedte minden tehetsége szerént igyekezett
kimenteni a' férjít egy olyan öszszeesküvésben való
részesülésből, a' mellyet a' betsület még sokkal
gyalazatosabbá teszzen mint a' törvény. Megille-
tődvén végezetre ő Cs. Felségének szíve, így fe-
lelt: — „Én az aszszony' ferjének megengedhe-
tek, minthogy az én életem ellen vólt a' tzele-

zás; én ő néki megkegyelmezek, &c." (Ezek a' Journal des Debats szavai valának) —

„Mi is ragaszthatunk (így szoll a' Publicista) ezen beszédhez egy megjegyzést, a' mellynek hitelességiért kezefféget is vállalhatunk. Polignacné elébb a' Császárnéhoz folyamodott vala a' férjének való kegyelemért, és a' Császárné vitte bé a' Császárhoz. Ugyantsak ezen Fels. Alsószony, a' ki a' maga könyörületességit a' Szerentsétlentől soha meg nem tagadta, vezette bé tegnap a' maga Fels. Férje' eleibe Riviere leányszászont, két igen ifjú unokaöccseivel egyetemben, a' ki azért kérdzett a' Császár' eleibe, hogy testvérinek Rivierének kegyelmet nyerjen, a' ki Polignachoz hasonló módon halálra íteltetett vala. Mind hárman a' Császár lábaira borulván, e felemelte őket, és minekutánna egy és más kérdéseket tett volna eleikbe, megígérte, hogy meg fog kegyelmezni Rivierének is.

* * *

**A' Frantzia Senatus - Consultum
tzikkelyeinek további folytatása.**

XIV. Titulus. A' Törvényszékek

Tendéről.

134) Tzik. A' Törvénytévő székeknek végzései Arretumoknak (birói szententziáknak neveztetnek — 135) A' cassationalis, apellatoria, és a' Status ellen való bünöket illető dolgokra ügyelő törvényszékeknek Előülőit a' Császár választja, melly hivatalaikban holtig meg maradnak, és azokon Törvényszékeken kívül választódhatnak, a' melyekben előülnek. — 136) A' Cassationale Tribunal (az az, olly Törvényészék, melly az alsóbb Törvényszékek által hozatott szententziákat meg

erőtlenítheti, vagy reformálhattya) Cassationalis Törvényszékek fog ennekutánna neveztetni; az appellatorium appellationale törvényszékek, a criminale tribunal pedig Criminalis és justiciaria törvényszékek. — A' cassationalis és a szakaszokra osztott appellatoria Törvényszékeknek előülője első Præsidensnek, az All Præsidensek Præsidenseknek neveztetnek. — A' Kormányzóknek cassatoria, appellatoria, és criminalis Törvényszékeknel lévő Commissariusi Cs. Generális Procuratoroknak, a' több Törvényszékeknel lévő Commissariusi pedig Cs. Procuratoroknak fognak neveztetni. —

137) Az organicum Senatus Consultumot, a' Tanátsnak végzéseit, annak foglalatoságait (t. i. a' Processusokat) és a' hozott törvényeket a' Császár petséttelteti meg 's téteti közönségesekké. Hoztatások után leg későbbben tized napra ki kell azokat hirdetni. — 138) Minden előbbi cikkelyekben említett processusokat két eredeti exemplárban kell ki készíteni. Mind a' kettőnek alája írja a' Császár a' maga nevét, a' Titularisok között egyik valamellyik visállya, a' Status Titoknokja, és Justic minister contra signállya, és a' Status nagy petséttjével meg petsétli — 139) Az egyik exemplár a' Status petséttje archivumába, a' másik pedig azon Törvényszék archivumába tétetődik bé, a' melly előtt a' per folytatódott. — 140) A' közönségesé váló tétel, vagy ki hirdetés illyenképen megyen végbe: N. (a' Császár kezeszt neve) Itten kegyel néllégéből, és a' Respublika Constitutiója által Frantziák Császára, minden jelenvalóknak és következendőknek egészéget kívánunk. A' Senatus a' S. S. Tanáts szószollójának meg halgatása után meg határozta és el végzette, mi pedig

következendőképen rendeljük (ha t. i. törvényről
vagyon a' szó) A' törvénytévő Tanács, a' Császár
nevében tett projectumhoz képest, és minentutánna
a' Status Tanácsnak, és a' Tribunatus Szakaszai-
nak szószóllóit meg hallgatta volna, következendő
szententziát hozott . . . Mi parantsollyuk és ren-
deljük, hogy a' jelenvaló végzés a' Status petsétjé-
vel erőltessen meg, irattassék a' törvény könyvé-
be, küldetessen a' törvényhozó és kormányozó
székekhez, olly feltétellel, hogy azt írják bé a' ma-
gok laistromokba, és azt mind magok meg tar-
tsák, mind másokkal meg tartassák. — A' fő bi-
ró és a' törvényes dolgokra ügyelő minister köte-
lesek lesznek annak ki hirdettetésére ügyelni. —
141) A' hozatott szententziákat igy kell summá-
san ki adni N. N. (a' Császár neve) az Isten ke-
gyelmességéből s. a. t. (ittén annak a' Törvénytészék-
nek a' neve tétetődik fel, a' melly által a' szenten-
tzia hozatott) Parantsollyuk, és minden előjárok-
nak rendeljük, hogy a' jelenvaló szententziát vég-
be vigyék, azt minden alsóbb törvénytészéknél lé-
vő Generális Procuratorok fenn tartssák, minden
vezéreknek és hadi tisztéknek, ha törvényesen meg
kérettenek, segítségére legyenek. Mellynek na-
gyobb hitelesége végett a' jelenvaló szententziát
a' Törvénytészéknek Præsidensei, és Titoknokjai
magok kezek alá írása által meg erőltassék — 142)
A' Respublika 10 ik elztendejében, Floreának 20-
ik napján (Majus 9 ikén) meg határozott forma
szerént terjesztet essék a' következendő projectum
n' nép eleibe: „Azt akarja a' nép, hogy a' Csász.
örökös méltóság a' Bonaparte Napoleon
egyenes lineáján lévő, természetes, törvényes és
fiuvá fogadott maradékinak, nem különben a' B o-

n a p a r t e J ó s e f é s L a j o s egyenes lineáján lévő természetes, törvényes maradékaiknak, a' miat a' Respublika 12 ik elzendejében, Floreal 28-ik napján költ Senatus-Consultum által meghatároztatott, adattallék által. — Alább irták: M o r a r d de G a l l e s, 's C o r n u d e t J ó s e f T i t o k n o k o k. Igy történt és meg p e t s é t e l t e t t. — Alább irták: L a p l a c e a' Senatus Cancellarius. — Parantsollyuk és rendellyük, hogy a' jelenvaló s. a. t. Költ a St. Cloudi palotában, 20 ik Florealban, a' Resp. 12 ik, Országulásunknak pedig 1-ső elzendejében, N a p o l e o n. A' Császár parantsolatjára. M a r e t S t a t u s T i t o k n o k. — Igy történt: C a m b a c e r e s Birodalombéli fő Cancellarius — R e g n i e r fő Biró, és a' törvényes dolgokra ügyelő minifter.

* * *

A' Párisi öszve esküttek dolgának törvényes folytatása.

Harmadszor. Anon 148 tanúk között, a' kik az öszve esküttek' dolgában a' birák eleibe idéztettek, tsak négyen találtattak olyanok, a' kik Generál M o r e a u t az öszve esküvésnek moslékjába keverni mérészlették volna, ezek is pedig semmire kellő, és a' mit D o m a n g e t a' Georges Prokatora az itilő birák előtt szóllott, olly bélyegzett lelki ismémentű emberek voltak, a' kiket a' M o r e a u ellenségei ő ellene bérbe fogadtak. Az illy embereknek bizonyság tételek az igazságot szerető birák előtt semmi hitelt nem érdemelnek.

Nem ezeknek, hanem néhány öszve eskütteknek vallás tételek nehezitette meg a' M o r e a u' dolgát. D e - L o z i e r öreg katona tiszt (lásd a'

M. Kurir 48 ik darabjának 739 ik lapját) azt vallotta, hogy az Artéziai Gróf és Moreau közt Ex Generál Lajolais lett volna a' közbenjáró, hogy őjez által arra kötelezte volna magát, hogy XVIII Lajosnak Francia Országi Kir. székbe leendő villza helyheztesésében segítségül fogna lenni; hogy Pichegrüvel a' Sz. Magdolna bátyáján, és az Elizeumi mezőségen conferentiát tartott volna s. a. t. De mivel Lozier ezeket csak hallomásból tudta és beszéllette, ki nem lehetett azokból bizonyossan hozni, hogy Moreau a' több öfve eskütteknek czimborás társa lett volna. Más az, De Lozier maga meg vallotta, hogy a' mint nékie értésére esett, meg másolta volna Moreau a' maga Artéziai Grófnak tett igiretét.

A' Rousillion vallástételeben is kevés erőt találtak a' birák. Ö is másoktól, nevezetesen Lajolaisból hallotta Londonban, hogy Moreau egyet értsen Pichegrüvel és Georges-sel, hogy békételességgel viseltessen az első Conzul ellen, és hogy hajlandó légyen a' contrarevolutiora. De mivel az illyetén vallástételek igen gyenge fundamentomon épültek, örökös gyálatjára szolgálna a' Fr. Kormányzéknek, ha az illy tanúknak szavokra, ezt a' minden tekintetben nagy embert életétől meg fosztatná.

A' Rolland és Lajolais vallás tételek Generál Moreaunak leg inkább ártottak, 's ugyan ezen okonn nagy meg indulással beszéllt ő a' birák jelenlétében ellenek. Rolland (lásd a' M. Kurir 49 ik darabjának 759 ik lapját) mint Pichegrünek és Moreaunak, az utolsó Fr. háborúban esmerőse, e' kettő közt való közbenjáróságot magára vállalván, két izben ment a' Pi-

chegrü kérésére Moreauhoz a' Bourbonni herczgek' dolgában, de ő sem tagadhatta azt el, hogy Moreau semmi hajlandóságot nem mutatott a' Pichegrü propositiojára. Egyedül avval ártott Moreaunak, a' mit utóljára vallott, tudniillik, hogy, ha Pichegrü bódogólni kíván a' maga feltételében, tehát legelsőben is a' Conzuloikat, 's Generál Muratot kell láb alól elküldeni. De a' mint Moreau a' bírák előtt szóllott, Roland, a' maga sorfának könnyebítése végett teker-te fartsarta így el az ő szavait, és ha a' Frantzia Respublikának romlására akart volna ő lenni, nem mostani magános életében, hanem akkor mivelhet-e volna ő azt nagyobb hathatósággal, a' midőn 100,000 fegyveres emberből álló, 's minden tsatákban diadalmaskodott ármadia állott készen az ő parantsolatjára.

Lajolais sem bizonyithatta azt megvóltaképen, hogy Pichegrü a' Magdolna bástyáján Moreauval beszéllett, 's e' kattó egymással valamelly fontos dolog felől tanátskozott volna. Ő csak azt vallotta, hogy azon mulató helyen Moreaut látta, hogy erről Pichegrü tudósítván a' kotsiból ki szállott, 's maga is azon mulató helyre ment. A' mit pedig ő Moreauról Londonban másoknak beszéllett, hogy tudniillik, az Artéziai Gróf propoktiojára nagy hajlandóságot mutatson, hogy Pichegrüvel megbékellett s. a. t. ezekből nem következik, hogy ő velek egyetértésben, 's az öszve eskütteknek valóságos czimborás társok lett volna. Ezt sem az Abbé Davidnak küldött leveleiből, sem az ő lepetsételt, és szorosan meg vizsgáltatott írásaiból ki nem lehetett

húzni. — Tehát egyedül e' pontban vétett General Moreau, hogy Pichegrünek Párisba való jelenlétééről, és az általa neki tett propositiókról a' Francia Kormányzékét nem tudósította.

* * *

Fordítása azon szép beszédnek, a' melyet Moreau Jun. 5 kén a' maga mechtségire az Ítélszék előtt elmondott: — „

„Ura! E öttetek állván, kívánom, hogy néhány szempillantatok az én meghalgattatásomra fordítsatok. Teliyes bizodalman van azok eránt, a' kiket Prokátoraimnak választottam; legkisebb környülállásnak elhalgatása nélkül rájok bízván ártatlanságomnak védelmeztetését. Az igazsághoztsak ő általok akarok beszélni: hanem, hozzátok és a' nemzethez önnön szavaimat intézni, szükségesnek tartom. A' történetekből következett, vagy a' gyűlölség által elközöltetett szerentséllenségek, gyakorta meg homályosíthatják a' legbetsületesebb ember' életét is. Egy nagy bűnös, de magát igen jól alkalmaztatni tudó ember, eltavaztathatja az eránta való gyanut, és elkerülheti a' bűnnek rábizonyosodását: hanem, valakinek egész élete, mindenkör elegendő tanubizonyyságot szolgáltat, annak mind bűnös mind pedig büntelen volta eránt. Én tehát egész életemet teszem az engem' üldöző vádolóknak ellenekbe. Az én életem elég közönséges volt, hogy mindenek előtt esmérretellé lehessen. Azok a' bizonyyságok, a' kiket én megizolítok, a' Fr. nép, 's azok a' népek, a' mellyeken Fr. ország győzedelmeskedett. Ezen revoluziónak kezdetében, a' melynek izélja a' Fr. nép' izá-

badságának megfundáltatása volt, törvénytánuulás-
ra fordítottam vala magamat. A' revolutzió vál-
toztatta meg pályafutásomat; fegyvert fogtam;
nem nagyra való vágyakodásból állottam a' sza-
badság' katonái közzé, hanem nemzetem jussához
viseltető hajlandóságom vett arra; katonává let-
tem, minthogy polgár voltam; polgár maradtam
a' zászló alatt ts. Mennél inkább kedveltem a'
szabadtságot, annál inkább hozzá szabtam ma-
gamat a' fenyegetéshez. Elegendő sebességgel men-
tem fel felé, de tsakugyan garáditsról garáditsra,
a' nélkül hogy egygyet is által szöktem volna,
szünetlenül hazámnak szolgálván, és az akkori Com-
missióknak nem hizelkedvén. Fő vezérséget ére-
vén, midőn a' győzedelmek az ellenséges nemze-
tek közzé vezérelték seregeinket, nem kevesebbé
törekedtem azon, hogy általok a' Frantzia nevet
tiszteletben és kedvességben tarthassam, mielsem hogy
a' Fr. fegyver eránt félelmet gerjesztek bennük.
A' vezérlésem alatt folyt hadakozás, tsak a' tsas-
tázó mezőkön volt oltor. Az ellenséges nemze-
tek és Hatalmasságok nem egyizer tették felöllem
ezen tanúbizonyságot az ő pusztákká tétetett me-
zeiknek közepette. Az ilyen bánás' módja, szint
olyan jó eszköz volt itéletem szerént a' hadolta-
tásra, mint győzedelmeink voltak." — (A' foly-
tatása ezen beszédnek a' következő árkusban
fog találtatni).

Igen jelesen viselte a' közönséges levelek sze-
rént az Itélőszék előtt magát Georges. Az egy-
gyik ülésben háhatával való katzagásra indította
tréfás felelete által a' jelenlévöket. Midőn azt
kérdették volna tőlle a' Bírák, hegy hol lakott

akkor, mikor elfogattatott? — azt felelte, hogy a' szekeriben. Erre a' kérdésre: hogy, volt-e' véle egygyütt valaki? azt felelte, hogy nem volt senki — a' melly után Leridan megszólalván, 's azt mondván, hogy ő tilt volna Georgessel egygyütt a' szekérben, így szólott rá Georges egy kevés nehezteléssel: — „Leridan mondjon és valljon a' mit néki tettik; elég az, hogy én tagadom. —

Egy alkalmatossággal azt tudakozta Georges a' Biráktól, hogy értenének-e' ánglusúl? a' mellyre olyan feleletet vévén, hogy nem értenek — ánglus nyelven beszélt egygyik hűnös társához. — Ilyen tsufolódó módra viselte magát az Itélőbirák eránt az a' Wright nevű Anglus Kapitány is, a' ki az öszízesküdteknek egygyik csoportjokat Angliából a' Fr. partokra hozta, 's azután rem régiben ugyan ezen partok mellett a' Fr. tsolnokoktól körülvéttetvén, elfogattatott.

A' közönség a' Processusnak egész folyta alatt szembetűnőleg kiműtatta, melly igen a' szíven fektűgyék a' Moreau' szerentsétlensége. Valamikor ő szólott, legnagyobb tsendességgel figyelmeztek mindennek a' szavaira. Az Itélőszék' üléseiben többire egy szürke kaputban, porozatlan és hátul pántlikába tekert hajjal, jelent meg. — A' vádolott személyek a' Birák eleibe helyheztetve lévő padon ültek sorjában, minden kettő között egygy politziaikatoná (Gend'arme) ülvén. Moreau szünetlen jegyezgetett egy plajbáttzal a' jegyző könyvetskéibe a' Birák beszédjeikből és a' vádolott személyek feleletekiből egygyet 's mást. A' mellette ülő két politziaikatonák az egész processus alatt levett kalappal ültek mellette, hozzá vi-

seltető tiszteletből." — A' procellus folyta alatt minden délben közönségesen egy orányi szünetet rendelvén az Elölülő, az alatt valamint a' Birák és politziai katonák, úgy mintén a' vádoltatott személyek is, egy melletiek lévő oldalszobába mentek, a' hol étel ital vólt számokra készittetve.

* * *

M e g h í v ó J e l e n t é s .

Tudtára adatik Otth Györgynek, a' ki először Szüts, azután Esztergáros mellerséget tanult, és az ő hugának Otth Rosáliának : hogy az ő bátyok Ragács Mihály Sükösi Plébánus úr ez előtt hat esztendővel meg halálózván az ő Testamentomában az említett Otth Györgynek 500, Otth Rosáliának pedig 200 forintokat hagyott; ezek tehát az ő részekre hagyatott pénznek kezéhez vétele végett egy esztendő el folyása alatt vagy személyellen Sükösd helységének (mely N. Pest Vármegyében Kalotsa és Baja közt fekszik) Plébánusánál Horváth Jósefnél, a' meg nevezett Ragács Mihály Testamentoma' végre hajtójánál meg jelenyenek, vagy hiteles irás által az ő lak helyekről tudósítástegyenek; más-kép' esztendőnek el folyása után az ő számokra hagyatott pénz a' Testamentom értelmé szerént más végre fog fordítani. Költ Sükösdön April. 12. dikén 1804.

Horváth Jósef,
Sükösi Plébánus.